

Τα ρεμπέτικα του 1940

Γράφει ο εκπαιδευτικός Μουσικής της Σχολής ΣΑΧΕΤΙ, κ. Δημοσθένης Αρχοντούλης

Αθήνα 28η Οκτωβρίου 1940, τρεις τα ξημερώματα. Ο Ιταλός πρέσβης ακούει το βροντερό «ΟΧΙ» του Ιωάννη Μεταξά και οι ιταλικές στρατιωτικές δυνάμεις ξεκινάνε στις 06:00 την προσπάθεια να εισβάλουν στο ελληνικό έδαφος.

Οι Έλληνες όμως αντιστέκονται και από την πρώτη στιγμή οι Ιταλοί καταλαβαίνουν ότι δε θα είναι εύκολη η αποστολή τους. Έτσι λοιπόν τα αποτελέσματα δεν άργησαν να φανούν και σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα, στις 23 Νοεμβρίου, εκδιώκεται και ο τελευταίος Ιταλός στρατιώτης από την Ελλάδα.

Η νίκη παίρνει διαστάσεις θριάμβου, με τραγούδια που παρουσιάζουν τον Μουσολίνι και τους στρατηγούς του με τον πιο γελοίο τρόπο. Κατά τη διάρκεια του πολέμου, Τα «Παιδιά της Ελλάδος», οι γυναίκες Ηπειρώτισσες, παίρνουν κουράγιο από τη φωνή της Σοφίας Βέμπο, η οποία ονομάζεται «Η τραγουδίστρια της Νίκης».

Σοφία Βέμπο

Δεν είναι όμως μόνο το αλαφρό ελληνικό τραγούδι που τραγουδήθηκε εκείνη την περίοδο. Οι περιθωριακοί «ρεμπέτες», τα τρίχορδα μουζούκια και οι μπαγλαμάδες δε μένουν ασυγκίνητοι. Γκόγκος, Τούντας, Βαμβακάρης, Χατζηχρήστος, Κοσμαδόπουλος, Κερομύτης και πολλοί άλλοι, εμπνέουν τους στρατιώτες του μετώπου και τους δίνουν κουράγιο να συνεχίσουν τον αγώνα τους.

Δημήτρης Γκόγκος

Το ραδιόφωνο την εποχή εκείνη ήταν το μέσο με το οποίο κυκλοφορούσαν τα νέα. **Οι ρεμπέτες λοιπόν, σε ήδη υπάρχουσες μελωδίες, αλλάζουν τους**

στίχους και τους προσαρμόζουν στις ανάγκες του πολέμου. Οι ραδιοφωνικοί παραγωγοί της εποχής παίζουν πασίγνωστες μελωδίες με αλλαγμένους στίχους, τους οποίους το κοινό δε δυσκολεύεται καθόλου να μάθει.

Παναγιώτης Τσούντας

Το μεγαλύτερο ποσοστό των ρεμπέτικων της περιόδου εκείνης είναι **εμπνευστικά και αναφέρονται στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο**. Κάποια από τα πατριωτικά ρεμπέτικα, είναι:

Ψηλά στις Πίνδου τα βουνά

<https://www.youtube.com/watch?v=vQM0wIJUKMI>

Στης Αλβανίας τα βουνά

<https://www.youtube.com/watch?v=zK2kPmJWEkI>

Γεια σας φανταράκια μας

<https://www.youtube.com/watch?v=v2ezxIv24KA>

Μη σε φοβίζει ο πόλεμος

<https://www.youtube.com/watch?v=kKEwgQHavE8>

Θα πάρω το ντουφέκι μου

<https://www.youtube.com/watch?v=DvZmAWMTm2U>

Μάρκος Βαμβακάρης

Το μαρτύριο όμως της Ελλάδας δεν τελειώνει εκεί. Τον Απρίλιο του 1941 Ο Χίτλερ και ο γερμανικός στρατός κατοχής αποφασίζει να δείξει στους Ιταλούς πόσο εύκολο είναι να κατακτήσει τη Ελλάδα.

Ούτε και τότε σταμάτησε το ρεμπέτικο τραγούδι. **«Ο Σαλταδόρος» του Μιχάλη Γενίτσαρη γίνεται ο «ύμνος της Κατοχής».** Γράφτηκε το 1942 και από τότε έχει τραγουδηθεί όσο λίγα ρεμπέτικα τραγούδια. Είναι ένα τραγούδι που περιγράφει τις «μπίζνες», τα «κόλπα» που κάνανε τότε στους Γερμανούς για να εξοικονομήσουν ένα κομμάτι ψωμί:

Ζηλεύουνε δεν θέλουνε ντυμένο να με δούνε
μπατίρη θέλουν να με δουν για να φχαριστηθούνε.

Θα σαλτάρω, θα σαλτάρω,
τη ρεζέρβα να τους πάρω.

Μα 'γω πάντα βολεύομαι γιατί τήνε σαλτάρω
σε καν' αμάξι Γερμανού και πάντα τη ρεφάρω.

Θα σαλτάρω, θα σαλτάρω,
τη ρεζέρβα να τους πάρω.

Μπενζίνες και πετρέλαια εμείς τα κυνηγάμε
γιατ' έχουνε πολλά λεφτά και μόρτικα περνάμε.

Σάλτα ρίζε τη ρεζέρβα
κάνε ντου και σήκω φεύγα.

Οι Γερμανοί μας κυνηγούν, μα 'μεις δεν τους ακούμε
εμείς θα τη σαλτάρουμε ώσπου να σκοτωθούμε.

Θα σαλτάρω, θα σαλτάρω,
τη ρεζέρβα να τους πάρω

https://www.youtube.com/watch?v=SX_z-VSOq5M

Μιχάλης Γενίτσαρης

Το ρεμπέτικο τραγούδι δεν έπαψε ποτέ να μιλάει για τον ανθρώπινο πόνο, για την καθημερινότητα, για τον έρωτα. Είναι το πιο διαχρονικό είδος μουσικής, που τραγουδιέται στις μέρες μας με πάθος από τους δεξιοτέχνες του τρίχορδου μπουζουκιού.

Ας ευχηθούμε να μη χρειαστεί ποτέ να ξαναπούμε «ΟΧΙ» σε κανέναν κατακτητή. Και να είμαστε σίγουροι πως αν χρειαστεί, και την πατρίδα μας θα υπερασπιστούμε με το αίμα μας και τον αγώνα μας θα τον ενδυναμώνει η μουσική.

ΖΗΤΩ Η 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ